

StoraEnso

Mette McVeigh
mette.kahlin.mcveigh@storaenso.com
+46704736757

3/6/2025

1 (8)

Er ref:

KN2025/00609

kn.remissvar@regeringskansliet.se

kn.nm@regeringskansliet.se

Yttrande avseende SOU 2025:21 Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF)

Stora Enso tackar för möjligheten att besvara regeringens remiss över SOU 2025:21 Miljömålsberedningens förslag om en strategi för hur Sverige ska leva upp till EU:s åtaganden inom biologisk mångfald respektive nettoupptag av växthusgaser från markanvändningssektorn (LULUCF).

Stora Enso

Stora Enso är en ledande global leverantör av förnybara lösningar inom förpackningar, biomaterial, träprodukter och papper och är med detta en del av bioekonomin. Våra fiberbaserade material är huvudsakligen förnybara, återvinningsbara och fossilfria. Våra lösningar erbjuder koldioxidsnåla alternativ till produkter baserade på icke förnybara resurser. Stora Enso menar att allt som tillverkas av fossilbaserade material i dag kan baseras på skogen imorgon.

Stora Enso har mer än 3500 anställda i Sverige, utspridda i landet. Globalt är Stora Enso ca 21 000 anställda varav 17 000 finns i EU. På så sätt bidrar Stora Enso inte bara till klimatmålen med våra produkter utan också till den svenska, europeiska och globala ekonomin och arbetsmarknaden. Stora Enso bidrar också till en levande landsbygd då många av våra anställda bor och jobbar utanför storstadsregionerna.

Stora Enso äger 1,4 miljoner hektar mark i Sverige, varav 1,14 miljoner hektar är produktiv skogsmark. Det gör oss till en av Sveriges största skogsägare. Eftersom vi bedriver ett certifierat skogsbruk i skogarna vi äger kan våra kunder vara säkra på att våra produkter kommer från hållbart förvaltade skogar.

Sammanfattning

Miljömålsberedningens uppdrag rymmer stora, komplexa och avgörande frågor som kräver noggranna avvägningar mellan olika intressen. Stora Enso välkomnar att beredningen i det slutliga förslaget har tagit till sig flera av de inspel som framförts av expertgruppen, inte minst från oss inom skogsnäringen. Vi har särskilt betonat vikten av att de förslag som läggs fram inte riskerar möjligheterna att även framöver bedriva ett aktivt, hållbart och lönsamt skogsbruk i Sverige. Skogen spelar en avgörande roll både för klimatet och för den biologiska mångfalden. Samtidigt kan den inte förväntas bära ett oproportionerligt ansvar för andra sektors oförmåga eller ovilja att minska sina utsläpp och sin påverkan på naturen – i en sådan grad att det hotar tillgången till de viktiga produkter som skogen också förväntas leverera. I viss mån saknas analyser av förslagets konsekvenser för den svenska bioekonomin fortfarande, vilket är olyckligt.

Bland de förslag som läggs fram i utredningen välkomnar vi särskilt att Sverige bör rapportera mer som OECM. Det är att ge en mer rättvis bild av hur natur i praktiken redan idag är skyddad i Sverige. Vi välkomnar också att

Skogsstyrelsens rådgivande roll föreslås stärkas samt att fokus för skydd av natur blir mer i linje med vad som redan utlovats i EU:s naturrestaureringslag.

Samtidigt har vi invändningar mot förslag som riskerar att hämma ett aktivt och hållbart skogsbruk. Detta gäller särskilt idén om statligt finansierade kolinlagringsavtal. Men även andra förslag som innebär ökad detaljreglering av skogsskötselåtgärder, som till exempel gallring, behöver balanseras bättre för att värna skogsbrukets konkurrenskraft.

Stora Ensos yttrande

6. Förslag om information och rådgivning

Stora Enso välkomnar ökade rådgivningsinsatser från myndigheterna och en tydlig organisation för detta. Åtgärdssamordnare på Länsstyrelserna kan bidra till stärkt arbete på länsnivå. Vi är dock något tveksamma över mervärdet med åtgärdssamordnare hos kommuner och hos ideella sammanslutningar, utan ser framför allt länsnivån som lämplig för denna typ av aktivitet.

7. Förslag om indikatorer och preciseringar till Begränsad klimatpåverkan, Levande Skogar och Ett rikt odlingslandskap

Vad gäller en ny indikator och tillägg till två av miljökvalitetsmålen anser Stora Enso att det visserligen vore positivt att lägga till klimataspekter i miljömålet Levande skogar, som idag har fokus på biologisk mångfald. Dock är det olyckligt att då endast värdera skogens roll som kolsänka. Skogens roll för att även bidra med produkter som kan ersätta fossilbaserade motsvarigheter bortses från. Den avgörande klimatnyttan från skogen – den förnybara råvaran form av biobaserade produkter som ersätter fossilbaserade alternativ – riskerar därmed att osynliggöras. Detta är inte heller förenligt med EU:s LULUCF-förordning som erkänner kolinlagring i träprodukter som en viktig del av nettoupptaget. Vi menar därför att klimatnyttan från bioekonomin bör beaktas i den vidare utvecklingen av miljömålen. Det är avgörande att miljömålen utformas i linje med ambitionen att fasa ut fossilbaserade produkter och energislag i den gröna omställningen. Stora Enso avstryker därför förslaget som det ser ut men välkomnar att framgent överväga andra formuleringar .

8. Förslag om hållbart brukande av skogsmark för kolinlagring och biologisk mångfald

Stora Enso välkomnar att Skogsstyrelsen får ett utökat ansvar för rådgivning och information om hur landets skogar bör skötas under perioden 2026–2030. I allmänhet ställer sig Stora Enso mycket positivt till att Skogsstyrelsens rådgivande roll stärks, då det är en myndighet med specialistkunskap om skogsbruket och dess förutsättningar och effekter, samt att frivillighet kvarstår som grund för åtgärder staten ser som önskvärda. Vi välkomnar att den stora utmaningen med viltskador nämns som ett problem i relation till ökad skogstillväxt och kolupptag och håller med om de åtgärder som listas, men vi ser minskad klövviltstäthet som en av viktigaste åtgärderna. Även val av plantmaterial är en mycket viktig fråga för klimatanpassningen av skogen.

Vi noterar att Miljömålsberedningen föreslår att Skogsstyrelsen ska genomföra rådgivning om hur gallring kan leda till ett ökat virkesförråd. Vi ställer oss frågande till denna formulering då gallring leder per definition till ett lägre virkesförråd. Däremot leder gallring till en högre värdetillväxt – att värdet på råvaran höjs. Stora Enso

instämmer också helt i att gallring är något som kan påverka kolsänkan i skogen och att det är viktigt hur den utförs, inte minst att gallring utförs i tid. Gallring görs inte primärt för att få ett uttag av massaved, utan är en viktig skötselåtgärd för att öka andelen timmer och öka motståndskraften mot vanliga skogsskador som toppbrott på grund av snö. Gallring kan också ha positiva effekter på biologisk mångfald då det ökar ljusinsläppet vilket gynnar exempelvis lavar. Vi uppfattar att rådgivningen som Miljömålsberedningen föreslår skulle handla om att minska intensiteten i gallring, i syfte att öka kolsänkan i skogen. Det är då viktigt att också väga in att det kan ha påverkan på skogsskaderisken – det finns exempelvis en aktuell avhandling som visar att en kraftig gallring kan öka motståndskraften mot torka.

Vad gäller förslaget om en satsning på gödsling delar vi helt meningen att det finns stor potential. Gödsling, som sker då det är lämpligt med hänseende till skogens ålder och markens egenskaper, leder till ökad tillväxt, vilket vi ser mycket positivt på. Dock tror vi att rådgivning, särskilt riktad mot privata skogsägare, snarare än ett bidrag är det viktigaste för detta på lång sikt.

Angående statligt finansierade kolinlagringsavtal finns en farhåga att de skulle kunna leda till ett mer passivt skogsbruk i Sverige. Vi håller med Miljömålsberedningen om att risken är stor för så kallade läckageeffekter, att istället för svenska skogsprodukter kommer ökad import att ske från andra länder, vilket skulle försämra för svensk skogsnäring och öka avverkningen i andra länder. Vi noterar dessutom att det redan finns en frivillig kolkreditmarknad med fokus på att skapa möjligheter för skogsägare att frivilligt bygga upp kollager i sina skogar.

Att nya beräkningar av hållbar avverkningsvolym inkluderar LULUCF-betinget kan vara intressant. Däremot bör man överväga att då göra två varianter, där den hållbara avverkningsvolymen utan LULUCF-betinget också framgår. Att lösa Sveriges LULUCF-beting genom att minska avverkningen är problematiskt på flera olika sätt och inte nödvändigtvis det mest hållbara ur andra aspekter.

Många skogsbolag, inklusive Stora Enso, redovisar redan uppskattningar av koldioxidupptag från sina skogar. Att SLU skulle bistå Sveaskog med att göra detta kan vara positivt men man bör iaktta försiktighet med hur resultaten tolkas och jämförs, och det bör i vilket fall göras i enlighet med IPCC:s instruktioner vad gäller årliga koldioxidutsläpp och inlagring. Kolsänkan i skogen hänger i stor utsträckning ihop med åldersstrukturer som är svåra att påverka, i alla fall på kort sikt.

Uppmaningen till Sveaskog att öka nettoupptaget är därför sannolikt svårt att genomföra på annat sätt än att minska avverkningsvolymen. Detta skulle inte bara påverka Sveaskog utan riskerar att minska tillgången på råvara ytterligare på marknaden, vilket leder till ökade kostnader för råvaran och skulle hämma den inhemska industrin. Därför ställer vi oss negativa till den.

11 Förslag om ökat nettoupptag i träprodukter

Stora Enso välkomnar förslag som lyfter träprodukters roll i kolinlagring och syftar till att stärka användningen av trä som klimatsmart material. Det är positivt att långlivade produkter, såsom de som används inom byggsektorn, uppmärksammas. Vi vill särskilt lyfta fram vårt stöd för Miljömålsberedningens förslag att utöka Sveriges klimatdeklaration för byggnader genom att inkludera mängden kol som lagras i varje byggnad. Vi ser detta som ett nödvändigt steg av två skäl. För det första skulle det bidra till att Sverige når sina klimatmål genom att främja byggnader som en viktig mekanism för koldioxidlagring. För det andra skulle en sådan utökning av klimatdeklarationen, med inkluderad koldioxidlagring, hjälpa Sverige att uppfylla kraven i EU:s

revidering av direktivet om byggnaders energiprestanda (EPBD) från 2024. När det gäller beräkningen av denna koldioxidlagring skulle man kunna utgå från den metodik för långsiktig biogen koldioxidlagring i byggnader som Europeiska kommissionen utvecklar under 2025 inom ramen för förordningen om koldioxidupptag och kolförvaltning (CRCF). Dessutom kan Sverige ta lärdom av Finland, där den nya bygglagstiftningen kräver att byggnaders långsiktiga koldioxidlagring (både biogen och teknisk) bedöms som en del av landets "koldioxidhandavtryck".

Koldhandavtryck (carbon handprint) är ett begrepp som beskriver den positiva klimatpåverkan en produkt, tjänst eller verksamhet har genom att minska mängden koldioxid i atmosfären eller bidra till att lagra koldioxid. Det handlar alltså om hur mycket koldioxid som aktivt tas upp eller sparas tack vare något, till exempel genom att använda material som binder kol eller genom att använda energisnåla lösningar som minskar utsläppen jämfört med en referens. Till skillnad från kolfotavtryck (carbon footprint), som mäter de totala utsläppen av växthusgaser en produkt eller aktivitet orsakar, fokuserar koldioxidhandavtrycket på de klimatnyttor som skapas, alltså hur mycket koldioxid som undviks eller binds. Exempelvis kan en byggnad med trästomme ha ett stort koldioxidhandavtryck eftersom träet lagrar kol under hela byggnadens livslängd och därmed bidrar till att minska mängden koldioxid i atmosfären.

Samtidigt vill vi understryka att långlivade träprodukter kan tillverkas av flera olika typer av råvara – inte enbart timmer. Till exempel sker innovation kontinuerligt inom området, där till exempel lignin – en restprodukt från massatillverkning – utvecklas som råvara för nya användningsområden, varav vissa med lång livslängd såsom biobaserade lim.

Det är också viktigt att komma ihåg att skogsbruk inte kan bedrivas enbart för att möta behoven i en enskild del av värdekedjan, såsom långlivade byggprodukter. Alla delar av trädet används, och skogsbruket är baserat på ett integrerat kretslopp där olika produkter samverkar. Kärnan av stammen kan användas till byggmaterial, men grenar, toppar och andra dimensioner utgör råvara för exempelvis fiberprodukter, papper och förpackningar. Även dessa kortlivade produkter är avgörande – både för att möjliggöra en effektiv och hållbar resursanvändning, och för att skapa ekonomisk bärkraft i hela värdekedjan.

Innovation och stimulans av efterfrågan är centrala för att öka andelen kolinlagrande träprodukter. I vissa fall kan det vara önskvärt med en ökad andel timmer, inte minst av ekonomiska skäl för skogsägaren. I det sammanhanget är rådgivning kring skötselåtgärder som främjar sådan produktion, till exempel gallring, betydelsefull. Att styra skogsbruket mot en särskild typ av produkter riskerar att leda till obalanser i systemet och negativa konsekvenser för såväl ekonomi som klimatnytta. En helhetssyn, där hela trädet tas tillvara och där innovation möjliggör nya tillämpningar för alla delar av råvaran, är därför avgörande för att skogen fortsatt ska bidra till klimatomställningen och en cirkulär bioekonomi.

12 Förslag för att öka nettoupptaget av koldioxid och gynna biologisk mångfald i våtmark och torvmark

Stora Enso ser positivt på fortsatta satsningar på återvätning. Inom ramen för Stora Ensos eget biodiversitetsprogram arbetar vi med återvätning sedan en tid tillbaka. Mellan 2021–2024 genomförde vi, till exempel, tre återvättningsprojekt i samarbete med Skogsstyrelsen Gävleborg, länsstyrelsen Gävleborg samt Sportfiskarna. Utifrån de erfarenheterna har vi gjort GIS-analys av vårt markinnehav och inventerar för att

verifiera potentialen för ytterligare återvätningsprojekt. Det är viktigt att konstatera att återvätning av produktiv skogsmark leder till att den blir improduktiv och inte längre tillgänglig för skogsbruk. I första hand bör därför åtgärder på mark som inte är aktuell för skogsbruk prioriteras. Produktiv skogsmark på dikad torvmark har oftast en positiv kolbalans, dvs träden växer mer och tar upp mer kol än vad markens nedbrytning avger kol. Vi välkomnar därför att Miljömålsberedningen föreslår att även fortsatt satsa på återvätning även för att främja biologisk mångfald, inte bara klimat.

13 Förslag om skydd av natur

Stora Enso välkomnar att Miljömålsberedningen identifierar ett stort antal områden som redan i praktiken omfattas av skydd, och som nu föreslås kunna rapporteras som OECM (Other Effective area-based Conservation Measures) till Europeiska miljöbyrån. Det är ett mycket positivt och välkommet steg att Sveriges insatser för naturskydd ges större erkännande och blir mer jämförbara med andra länders rapportering. Detta bidrar till att det nu blir tydligare att EU:s mål om 30 % skyddad natur redan uppfylls, eller ligger mycket nära att uppfyllas, i Sverige.

Vi ser också positivt på att frivilliga avsättningar föreslås inkluderas i rapporteringen. Stora Enso har dock sedan en tid tillbaka valt att redovisa våra frivilliga avsättningar enbart via vår egen hemsida. Det beror på att vi för närvarande genomför en översyn av gränsdragningen för dessa områden, i syfte att säkerställa att de mest värdefulla naturmiljöerna prioriteras. För oss är ökad transparens och kvalitet i avsättningarna viktigare än kvantitet.

Samtidigt bidrar vi till den nationella rapporteringen genom de cirka 6 800 hektar där vi sedan 1990-talet arbetar aktivt med att främja livsmiljöer för den vitryggiga hackspetten. För dessa områden har vi tecknat naturvårdsavtal, vilket understryker vårt långsiktiga engagemang för biologisk mångfald.

Stora Enso välkomnar att Miljömålsberedningens förslag om att Sveriges naturvårdsarbete fram till 2030 ska prioritera områden med naturtyp enligt restaureringsförordningen och områden med livsmiljöer som kräver bevarande för hotade arter, då det är i linje med vad som redan utlovats i EU:s Naturrestaureringsförordning, men tyvärr saknades som fokus för den senaste nationella strategin för formellt skydd av skog som kom tidigare i år. Vi vill dock understryka att flertalet oklarheter finns med vad som anses vara av en viss naturtyp och att vägledningarna rörande naturtyper behöver bli betydligt tydligare att de handlar om höga naturvärden.

Stora Enso ser positivt på att förbud enligt 12 kap. 6 § miljöbalken som ger rätt till ersättning enligt 31 kap. 4 § miljöbalken också ska omfattas av något skydd, då detta från markägarens perspektiv ändå kan anses vara skyddad natur och därför bör rapporteras som sådan. Dock är det viktigt att detta inte blir ett skydd utan tidsbegränsning – det kan hända att naturvärdena eller arterna som avsågs att skyddas efter en tid inte längre finns där av olika anledningar som till exempel klimatförändringen.

Vad gäller förslagen om nya anslag för intrångsersättning ser vi att det finns ett stort behov av att tydliggöra och förenkla processen för att markägare ska kunna få ersättning för skog som inte kan brukas. Om detta förslag kan leda till en förenklad process är det mycket positivt både från skogsägarens perspektiv och för att skapa ekonomiska incitament för att främja bevarande av biologisk mångfald och sådana ekosystemtjänster

som kräver ingen eller särskilt utformad skogsskötsel. Det är viktigt att statens ambitioner för skydd av natur korrelerar med de resurser som finns, samt att det går att prioritera. Markägare som redan idag bedriver ett hållbart skogsbruk där man balanserar ekonomiska, sociala och miljömässiga intressen ska inte utöver det tvingas kompensera för glappet som finns mellan statens resurser och ambitioner. Från vårt perspektiv som markägare i bolagsform vill vi också betona att ersättningsmark också bör erbjudas, så att vi ska kunna fortsätta bruka mark med lägre naturvärden medan vi avsätter eller skyddar mark med höga naturvärden.

14 Förslag om skydd av urskog och gammal skog

Stora Enso ser positivt på att Miljömålsberedningen föreslår att urskogar och gammal skog, enligt den föreslagna svenska definitionen (som vi dock fortfarande väntar på ska fastställas) skyddas. Det är av största vikt att skogsägare inte riskerar bryta mot EUDR och RED III av misstag, och lika viktigt att de kan få den ersättning de förtjänar för att deras skog har skapat och behållit dessa viktiga naturvärden. Därför borde dessa skogstyper prioriteras för formellt skydd. Det är mycket positivt att Miljömålsberedningen också nämner ersättningsmark som en möjlighet. Dessa sätt att identifiera områden med urskog och gammal skog framstår som välgrundade och ändamålsenliga. Fältinventeringar är av stor vikt för att bedömningen ska göras korrekt.

Samtidigt noterar vi att Miljömålsberedningen inte anser att gammal skog är det samma som EU:s "old growth forest" i EU:s strategi för biologisk mångfald. Detta ställer vi oss mycket frågande till. Ordet "old growth forest" används i båda RED III och strategin för biologisk mångfald, och enligt de riktlinjer för dessa typer av skogar som EU-kommissionen publicerade 2023 ([Guidelines for Defining, Mapping, Monitoring and Strictly Protecting EU Primary and Old-Growth Forests – European Commission](#)) står det klart att det är upp till medlemsländerna att själva utveckla en metodologi för att definiera dessa. De indikatorer som föreslås i riktlinjerna, där inhemska trädslag, hög andel död ved och "gamla eller stora träd", är obligatoriska och de även ska kombineras med ett antal kompletterande indikatorer, stämmer väl överens med de kriterier med gränsvärden som föreslagits av Skogsstyrelsen. Det vore därför mycket olyckligt att tolka dessa begrepp olika. Vi rekommenderar istället regeringen att be EU om en korrigerad översättning av biodiversitetsstrategin och skogsstrategin för att undvika begreppsförvirring.

Avslutningsvis vill vi betona vikten av att Sverige undviker överimplementering eller felaktig implementering av EU-lagstiftning. Sådana avvikelser riskerar att skapa rättsosäkerhet för markägare, försämra konkurrenskraften för svensk bioekonomi och leda till ineffektiv resursanvändning utan att ge mervärde för klimat eller biologisk mångfald. Det är avgörande att nationella åtgärder bygger på en korrekt tolkning av EU-rätten, anpassad till svenska förhållanden, och att implementeringen sker på ett sätt som både värnar miljön och skapar tydlighet, rättssäkerhet och incitament för markägare att bidra till samhällets gemensamma mål.

15 Förslag om förvaltning av skyddade områden

Stora Enso är mycket positiva till Miljömålsberedningens förslag om att alla formellt skyddade områden senast 2030 ska förvaltas antingen genom naturvårdande skötsel eller ett aktivt beslut om fri utveckling, att Länsstyrelserna och Naturvårdsverket ser till att skötselplaner finns och är uppdaterade, samt att Naturvårdsverket också får i uppdrag att säkerställa att naturvärden i skyddade områden bevaras och utvecklas. Det är mycket negativt att natur som skyddas riskerar förlora naturvärden, eftersom den inte sköts på rätt sätt. De stora skötselbehoven har konstaterats i flera år redan. Stora Enso ser därför positivt på höjda anslag för både aktiv skötsel och skydd av natur.

Att restaurera all statligt skyddad mark som är "möjlig att restaurera till naturtyp" verkar emellertid svårt och kostsamt. Resurserna är som bekant begränsade och behoven på detta område kan bli stora. Idag saknar vi i stor utsträckning kunskap om var naturtyper finns och inte finns och bland annat Skogsutredningen (SOU 2024:91) har noterat behovet av att tydliggöra detta. Restaurering till naturtyp tar i de flesta fall lång tid, vilket innebär att inte mycket kommer ha hunnit ske till 2030. I den nationella restaureringsplanen ska en referensareal anges för varje naturtyp. Dessa kan vara samma som de referensarealer som använts i rapportering om artikel 17 till Art- och habitatdirektivet, vilka för övrigt nu ses över, men det är inte än klarlagt att dessa ska användas i den svenska nationella restaureringsplanen. Vi anser därför att denna typ av åtgärder istället borde prioriteras utifrån de behov av återetablering av naturtyp som identifieras i den nationella restaureringsplanen.

Förslagsvis bör man som ett första steg en översyn göras av vägledningarna för naturtyper. Därefter, som nästa steg, görs en kartläggning av var naturtyper finns och inte finns utifrån dessa tydliggjorda kriterier. Som tredje steg kan man analysera om de områden som är skyddade men inte klassas som naturtyp har potential att bli naturtyp genom åtgärder samt tidsperspektivet på sådana åtgärder. Som ett fjärde steg kan – om ett behov av återetablering för den specifika naturtypen identifieras i restaureringsplanen – restaureringsåtgärder av denna typ prioriteras, och främst då i formellt skyddade områden.

16 Förslag om restaurering av natur

De nya etappmål som föreslås ligger i linje med vad som redan överenskommits i EU:s naturrestaureringslag. Därför förespråkar Stora Enso att de kan antas. Dock ser vi fortfarande att det finns stora utmaningar med Naturrestaureringslagens implementering, kopplade till hur flera av de skogliga naturtyperna, framför allt västlig taiga, definieras och hur referensareal har beräknats. Dessa hoppas vi dock ska mötas i den svenska nationella restaureringsplanen som är under framtagande. Vår förhoppning där är att fokus både till 2030, 2040 och 2050 ska ligga på att öka resurser till aktiva åtgärder i redan skyddade eller avsatta områden, samt att uppvärdera bidraget av åtgärder som görs för att främja biologisk mångfald i den brukade skogen.

Förslagen att Naturvårdsverket får i uppdrag att inkludera restaurering av naturtyper i arbetet med åtgärdsprogram för hotade arter och naturtyper, samt att länsstyrelserna ska ansvara för rådgivning om naturrestaurering, verkar också vara helt logiska för att uppnå dessa mål.

Vi noterar att övriga förslag fokuserar på restaurering i jordbrukets ekosystem och inte lägger ytterligare förslag vad gäller restaurering av skogliga ekosystem. Det har vi inte synpunkter på, men det är viktigt att det inte minskar tillgången till medel för aktiva naturvårdsåtgärder i skyddad eller frivilligt avsatt skog.

Att återbeskogningsplikten nära jordbruksmark tas bort har vi inte heller några större synpunkter på, då det inte handlar om att förbjuda återbeskogning utan endast att det inte ska vara en plikt att återbeskoga. Detta bedömer vi kommer ha liten påverkan på den totala skogsarealen, även om vi ser återbeskogning efter avverkning på skogsmark som viktigt och noterar att det i praktiken kan leda till avskogning. Det blir därför viktigt att undersöka hur det är i linje med EUDR-kraven.

17 Förslag om minimal förlust av biologisk mångfald

Vad gäller förslagen om ett system för inrapportering och sökning av områden med höga naturvärden ser vi fler risker än fördelar. Allt som bidrar till att öka kunskapen om naturvärden är förstås att betrakta som positivt. Däremot kan detta inte vara öppet för en subjektiv bedömning av vad som är att betrakta som "höga

naturvärden". Information bör också alltid kontrolleras och bekräftas av en myndighet innan den används som underlag för myndigheters beslut eller publiceras på ett sådant sätt att den kan framstå som fakta.

Vad gäller förslag om att arbeta vidare med ekologisk compensation ställer vi oss också försiktigt positiva till detta. Vi vill uppmärksamma att det finns många olika idéer kring hur biologisk mångfald kan mätas, samt på system för biokrediter, vissa med koppling till ekologisk compensation, men ingen standardiserad lösning. Det är viktigt att de åtgärder som görs är relevanta och i linje med de prioriteringar av naturvårdsarbetet som är överenskommet, samt med andra samhällsmål, både för att minska risken för "greenwashing" och för att inte på ett för långtgående sätt påverka brukande av mark, inklusive det hållbara skogsbruket.

Förslaget om att tillsätta en nationell samordnare för näringslivets arbete med biologisk mångfald ser vi kan vara positivt, om än inte avgörande, för att öka uppmärksamheten och engagemanget. Företag har absolut en viktig roll och ett ansvar. För företag som arbetar med naturresurser och ekosystemstjänster, som skogsbranschen, är detta också en fråga om att skapa goda förutsättningar för oss själva i framtiden. Hållbart skogsbruk är nyckeln till detta för vår sektor.

Tobias Bäärnman

Sverigechef, Executive Vice President, Strategy and Sustainability